

Παράγοντες διαμόρφωσης ‘habitus’ κοινωνικής ευημερίας εφήβων σε Κύπρο και Ελλάδα: μια συγκριτική προσέγγιση.

Περίληψη

Η παρούσα εργασία, χρησιμοποιεί μια συγκριτική και διατομεακή προσέγγιση για να διερευνήσει τις επιπτώσεις της εμπειρίας της οικονομικής κρίσης και της πανδημίας του COVID-19 που βιώνουμε σήμερα στην υποκειμενική κοινωνική ευημερία των μαθητών στην Κύπρο και την Ελλάδα, και στη δυνατότητα των παιδιών να ζουν μια ευτυχισμένη και ποιοτική ζωή. Η σύγχρονη κοινωνικο-οικονομική πραγματικότητα σε πολλές χώρες της Ευρώπης χαρακτηρίζεται από ανισότητες και συμβατικές ταξικές ιεραρχήσεις. Εξωγενείς παράγοντες όπως μια παρατεταμένη οικονομική κρίση και μια πανδημία ενδέχεται να ενισχύουν προϋπαρχουσες ανισότητες τόσο στην εκπαίδευση όσο και στις πιθανότητες των ατόμων να αποκτήσουν πρόσβαση σε συνήθεις μορφές ευημερίας. Επιπλέον είναι πιθανό να περιορίζουν τις αναγκαίες συνθήκες που σχετίζονται με την ευτυχία των μαθητών. Θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι οι ανισότητες που αντιμετωπίζουν οι μαθητές στο σχολείο και στην κοινωνία δεν συνεπάγονται μόνο διαφορές στην οικογενειακή οικονομική κατάσταση και την οικονομική ασφάλεια, αλλά και «διαφορές στην πρόσβαση σε πολύτιμες πρακτικές και τρόπο ζωής» (Sayer 2005). Ως κεντρικό εννοιολογικό εργαλείο η παρούσα έρευνα υιοθετεί το ‘habitus’ του Bourdieu λόγω της δυνατότητας μέσω αυτού α) να διερευνηθούν οι συναισθηματικές πτυχές της ζωής των μαθητών σε μια κοινωνία ανισοτήτων, β) να αναπτυχθεί μια ολιστική κατανόηση των συναισθηματικών εμπειριών ανισοτήτων στη σύγχρονη κοινωνία, και γ) να οικοδομηθούν πιο πολύπλοκα μοντέλα κοινωνικής διαστρωμάτωσης (Reay 2015). Επιχειρεί επίσης να διερευνήσει τον τρόπο με τον οποίο ευρύτερες κοινωνικο-οικονομικές δομές και λειτουργίες εσωτερικεύονται από τους έφηβους επηρεάζοντας σημαντικές πτυχές της κοινωνικής ευημερίας τους. Επιπλέον, θέτει ερωτήματα σχετικά με τον πιθανό ρόλο της εκπαίδευσης στην ενίσχυση της ευημερίας των μαθητών στο πλαίσιο αυτό.